

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 319/2024
05.09.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милован Ђурић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, кога заступа Заједничко правобранилаштво града Ваљева и општине Осечина, са седиштем у Ваљеву, ради исплате накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 345/23 од 17.01.2024. године између Вишег суда у Ваљеву и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној 05.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 345/23 од 17.01.2024. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Апелациони суд у Београду се решењем Гж 1949/24 од 10.04.2024. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 345/23 од 17.01.2024. године и предмет уступио Вишем суду у Ваљеву, као стварно и месно надлежном суду, применом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, сматрајући да је жалба изјављена против пресуде донете у спору мале вредности.

Виши суд у Ваљеву није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање, па је уз пропратни акт Гж 402/24 од 01.08.2024. године предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења и на решења донета у ванпарничном поступку, док је одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог закона, предвиђено да апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају, тужени је изјавио жалбу против пресуде Основног суда у Ваљеву П 345/23 од 17.01.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима, на име накнаде за фактички експроприсану непокретност у сувласништву тужилаца, исплати укупан износ од 678.800,00 динара, односно одређене појединачне новчане износе сваком од тужилаца понаособ, све са законском затезном каматом од 17.01.2024. године као дана пресуђења до исплате.

Одредбом члана 30. став 1. ЗПП прописано је да ако једна тужба против истог туженог обухвата више захтева који се заснивају на истом чињеничном и правном основу, надлежност се одређује према збиру вредности свих захтева.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је у конкретном случају пресудом основног суда одлучено о тужбеном захтеву тужилаца против истог туженог, а који се заснивају на истом чињеничном и правном основу, за утврђивање стварне надлежности за одлучивање о жалби меродавна је вредност предмета спора обрачуната сходно члану 30. став 1. ЗПП (678.800,00 динара) која очигледно прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па супротно становишту апелационог суда првостепена пресуда није донета у спору мале вредности.

Имајући у виду наведено, за одлучивање о жалби надлежан је Апелациони суд у Београду применом одредбе члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, због чега је применом члана 22. став 1. ЗПП Врховни суд одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**